

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติสวนป่า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

ความเป็นมา

กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมให้มีการปลูกสร้างสวนป่า ตราขึ้นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๔ โดยใช้ชื่อว่า พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ แต่ด้วยบทบัญญัติบางประการยังไม่ครอบคลุมสิทธิและส่งเสริมให้มีการปลูกสร้างสวนป่าอย่างแท้จริง รัฐบาลจึงได้ตราพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ขึ้นมาเพื่อคุ้มครองสิทธิประโยชน์ และเพื่อให้ครอบคลุมการปลูกสวนป่าอย่างจริงจังและรอบด้าน

ต่อมาพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ได้บังคับใช้มาในระยะเวลาหนึ่ง พบว่ามีบทบัญญัติบางประการที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการปลูกสร้างสวนป่า โดยเฉพาะการที่กฎหมายได้จำกัดเฉพาะกรณีการปลูกและบำรุงรักษาต้นไม้ที่เป็นไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ และการจำกัดประเภทที่ดินโดยมิได้กำหนดให้ที่ดินที่มีใบอนุญาตให้แผ้วถางป่าตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้เฉพาะเพื่อการทำสวนป่าสามารถนำมาขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าได้ สมควรแก้ไขให้การทำสวนป่าครอบคลุมถึงการปลูกและบำรุงรักษาต้นไม้ประเภทและชนิดอื่น กำหนดให้ที่ดินที่มีใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ให้ทำสวนป่าสามารถนำมาขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าได้ และกำหนดให้ผู้ทำสวนป่าสามารถตั้งโรงงานแปรรูปไม้ ตลอดจนสามารถเก็บค่า มีไว้ในครอบครอง หรือนำเคลื่อนที่ซึ่งบรรดาของป่าบางชนิดในสวนป่าได้ภายใต้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นมาตรการในการส่งเสริมและจูงใจให้มีการปลูกสร้างสวนป่าอย่างกว้างขวาง อีกทั้งยังเป็นการทำให้พื้นที่ป่าไม้ของประเทศเพิ่มมากขึ้นด้วย

ทั้งนี้ สาระสำคัญของพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติสวนป่า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีดังนี้

๑. พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๒๐ วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๓๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับตั้งแต่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมให้มีการปลูกสร้างสวนป่าเพื่อการค้าในที่ดินของรัฐและของเอกชนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนี้มิได้มีบทบัญญัติรองรับและคุ้มครองสิทธิการทำไม้หวงห้ามที่ได้จากการปลูกสร้างสวนป่า สมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยสวนป่า เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการปลูกสร้างสวนป่าดังกล่าว อีกทั้งเพื่อเป็นการส่งเสริมอาชีพให้ประชาชนมีงานทำและผลิตไม้เพื่อเป็นสินค้า ตลอดจนเพิ่มพื้นที่ทำไม้ให้มีปริมาณมากขึ้น และเพื่อให้ผู้ที่ทำการปลูกสร้างสวนป่ามีความมั่นใจในสิทธิและประโยชน์ที่จะได้รับการปลูกสร้างสวนป่า เช่น การได้รับยกเว้นค่าภาคหลวงและการไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายบางประการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ที่ดินที่จะขอขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นที่ดินประเภทหนึ่งประเภทใดดังต่อไปนี้

๑.๑ ที่ดินที่มีโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน

๑.๒ ที่ดินที่มีหนังสือของทางราชการรับรองว่า ที่ดินดังกล่าวอยู่ในระยะเวลาที่อาจขอรับโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดินได้ เนื่องจากได้มีการครอบครองและเข้าทำกินในที่ดินดังกล่าวตามกฎหมายว่าด้วยการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือตามกฎหมายว่าด้วยการจัดที่ดินเพื่อการครองชีพไว้แล้ว

๑.๓ ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ที่มีหลักฐานการอนุญาตการเช่าหรือเช่าซื้อ

๑.๔ ที่ดินที่มีหนังสืออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติให้บุคคลเข้าทำการปลูกป่าในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ หรือเข้าทำการปลูกสร้างสวนป่า หรือไม้ยืนต้นในเขตป่าเสื่อมโทรม

๑.๕ ที่ดินที่ได้ดำเนินการเพื่อการปลูกป่าอยู่แล้วโดยทบวงการเมืองรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

๒. ผู้มีกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครอง หรือผู้มีสิทธิใช้ประโยชน์ในที่ดินตามมาตรา ๔ ประสงค์จะใช้ที่ดินนั้นทำสวนป่าเพื่อการค้า ให้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนต่อนายทะเบียนตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด และเมื่อได้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนแล้ว ผู้ยื่นคำขออาจดำเนินการไปก่อนได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งรับหรือไม่รับขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าตามมาตรา ๖

๓. ให้นายทะเบียนพิจารณาและแจ้งการสั่งรับหรือไม่รับขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ หรือได้รับรายงานผลการตรวจสอบ

๔. การเก็บสถิติของการเจริญเติบโตของไม้ การประเมินผลการทำสวนป่า ตลอดจนเพื่อติดตามผลการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสวนป่าเพื่อตรวจสอบหรือให้คำแนะนำได้

๕. ผู้ทำสวนป่าต้องจัดให้มีตราเพื่อแสดงการเป็นเจ้าของไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า และจะนำตราออกใช้ได้เมื่อได้นำขึ้นทะเบียนแล้ว ตราที่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับตี ตอก หรือประทับที่ไม้ซึ่งผู้ทำสวนป่าจะตัดหรือโค่นต้องเป็นตราที่มีการรับรองจากนายทะเบียนโดยมีเครื่องหมายที่นายทะเบียนทำกำกับไว้ด้วย

๖. ในการทำไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ผู้ทำสวนป่าอาจตัดหรือโค่นไม้ แปรรูปไม้ ค่าไม้ มีไม้ไว้ในครอบครอง และนำไม้เคลื่อนที่ผ่านด่านป่าไม้ได้ แต่การตั้งโรงงานแปรรูปไม้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

๗. ก่อนการตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ให้ผู้ทำสวนป่าแจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อออกหนังสือรับรองการแจ้ง และเมื่อแจ้งแล้วให้ผู้ทำสวนป่าดำเนินการตัดหรือโค่นไม้ดังกล่าวได้

๘. ในการตัดหรือโค่นไม้ ผู้ทำสวนป่าต้องเก็บรักษาหนังสือรับรองการแจ้งไว้ที่สวนป่าเพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตลอดเวลาที่ทำการตัดหรือโค่นไม้

๙. ไม้ที่จะนำเคลื่อนที่ออกจากสวนป่า ต้องมีรอยตราตี ตอก หรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของ และในการนำเคลื่อนที่ ผู้ทำสวนป่าต้องมีหนังสือรับรองการ แจ้งตลอดจนบัญชีแสดงรายการไม้กำกับไปด้วยตลอดเวลาที่นำเคลื่อนที่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

๑๐. บรรดาไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

๑๑. เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการตัดหรือโค่นไม้ในสวนป่า ตลอดจนการนำเคลื่อนที่ไม่ออกจากสวนป่า ผู้ทำสวนป่าต้องเก็บรักษาหนังสือรับรองการแจ้ง บัญชีแสดงรายการไม้และเอกสารสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดังกล่าวไว้ที่สวนป่าเพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

๑๒. ในกรณีที่หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าหรือหนังสือรับรองการแจ้ง สูญหาย ชำรุด หรือถูกทำลาย ให้ผู้ทำสวนป่ายื่นคำขอใบแทนหนังสือรับรองดังกล่าวต่อนายทะเบียนการขอและการออกใบแทนหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

๑๓. ในกรณีที่ผู้ทำสวนป่าประสงค์จะยกเลิกตรา ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมก็นำตราดังกล่าวไปทำลายต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่ตราของผู้ทำสวนป่าบุบสลายในสาระสำคัญหรือสูญหายให้ผู้ทำสวนป่าแจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบการบุบสลายหรือสูญหาย และในกรณีที่ตราบุบสลายให้นำตราดังกล่าวไปทำลายต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่พร้อมกับการแจ้งด้วย

๑๔. ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๕. ผู้ใดใช้ตราตี ตอก หรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๖. ผู้ใดใช้ตราตี ตอก หรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าอันเป็นการฝ่าฝืนข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา ๙ วรรคสาม หรือเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง หรือนำไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าเคลื่อนที่โดยไม่มีรอยตราตี ตอก หรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของ หรือไม่มีบัญชีแสดงรายการไม้กำกับไม้ที่นำเคลื่อนที่ตามมาตรา ๑๓ หรือฝ่าฝืนข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๗. ผู้ทำสวนป่าผู้ใดไม่เก็บรักษาหนังสือรับรองการแจ้งไว้ที่สวนป่า หรือไม่เก็บรักษาหนังสือรับรองการแจ้งบัญชีแสดงรายการไม้ หรือเอกสารสำคัญตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด หรือไม่แจ้งการบุบสลายในสาระสำคัญหรือการสูญหายของตรา หรือนำตราที่บุบสลายไปทำลาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๘. ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดนั้น

๒. พระราชบัญญัติสวนป่า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๔๔ ก วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมและเป็นอุปสรรคต่อการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการปลูกสร้างสวนป่า โดยเฉพาะการที่กฎหมายจำกัดประเภทของที่ดินที่จะขึ้นทะเบียนสวนป่าไว้เฉพาะกรณีการปลูกและบำรุงรักษาต้นไม้ที่เป็นไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

และมีได้กำหนดให้ที่ดินที่มีใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ให้ทำสวนป่าสามารถนำมาขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าได้ ประกอบกับปัญหาอุปสรรคในการแปรรูปไม้และการออกใบรับรองไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า และความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับสถานะของสัตว์ป่า หรือของป่าในสวนป่า สมควรแก้ไขหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนสวนป่า การแปรรูปไม้ ในสวนป่าตลอดจนการเก็บหา ค้ำ มีไว้ในครอบครอง หรือนำเคลื่อนที่ซึ่งของป่าในสวนป่า การออกใบสำคัญรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และปรับปรุงมาตรการในการกำกับดูแลและแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อเป็นมาตรการในการส่งเสริมและจูงใจให้มีการปลูกสร้างสวนป่าควบคู่ไปกับการบริหารจัดการพื้นที่ป่าไม้ของประเทศให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติสวนป่า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ที่ดินที่ปลูกและบำรุงรักษาต้นไม้ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้และตามที่จะกำหนดโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา สามารถนำมาขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าได้ (แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “สวนป่า” ในมาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ของป่าที่ได้มาจากการทำสวนป่าตามพระราชบัญญัตินี้เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ทำสวนป่า และผู้ทำสวนป่ามีสิทธิในการเก็บหา ค้ำ มีไว้ในครอบครอง หรือนำเคลื่อนที่ซึ่งของป่าบางประเภทได้โดยไม่ต้องขออนุญาตและไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้และกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ รวมทั้งกำหนดให้อธิบดีกรมป่าไม้มีอำนาจออกประกาศกำหนดให้การเก็บหา ค้ำ มีไว้ในครอบครอง หรือนำเคลื่อนที่ซึ่งของป่าบางประเภทดังกล่าวต้องขอรับใบอนุญาตและปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับวิธีการและปริมาณการเก็บหาของป่า เพื่อประโยชน์ในการรักษาระบบนิเวศน์หรือเพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่ระบบความสมดุลของป่าไม้ได้ (เพิ่มบทนิยามคำว่า “ของป่า” ในมาตรา ๓ และเพิ่มมาตรา ๙/๑ และมาตรา ๑๔/๑)

๓. กำหนดให้ที่ดินที่มีใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ให้ทำสวนป่าเป็นประเภทที่สามารถนำมาขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าได้ รวมทั้งกำหนดให้ผู้ทำสวนป่าต้องจัดทำบัญชีแสดงชนิดและจำนวนไม้ที่ทำการปลูกและบำรุงรักษาตามระเบียบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ วรรคสอง และมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง)

๔. กำหนดให้ผู้ทำสวนป่าที่ประสงค์จะขอให้กรมป่าไม้ออกใบสำคัญรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนในกรณีที่มีการส่งออกไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าจะต้องมีใบสำคัญรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนตามความต้องการของประเทศปลายทาง สามารถยื่นคำขอรับใบสำคัญรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (เพิ่มมาตรา ๘/๑)

๕. กำหนดให้ไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าตามพระราชบัญญัตินี้เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ทำสวนป่า และผู้ทำสวนป่ามีสิทธิในการทำไม้และแปรรูปภายใต้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ (เพิ่มมาตรา ๙/๑ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๔)

๖. กำหนดให้สัตว์ที่เกิดและดำรงอยู่โดยสภาพธรรมชาติในสวนป่าโดยไม่มีเจ้าของเป็นสัตว์ป่าที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า (เพิ่มมาตรา ๙/๒)

๗. กำหนดให้ผู้ทำสวนป่าที่ประสงค์จะใช้สถานที่ใดเพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าสามารถยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดให้การใช้สถานที่ใดเพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าไม่ถือเป็นการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ (เพิ่มมาตรา ๑๐/๑)

๘. กำหนดให้ผู้ทำสวนป่าสามารถยื่นคำขอรับใบแทนใบสำคัญรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนได้ เมื่อใบสำคัญรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนสูญหาย ชำรุด หรือถูกทำลาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖)

๙. กำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ทำสวนป่าซึ่งไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการทำสวนป่า หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่แก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด หากผู้ทำสวนป่าไม่แก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในกำหนดเวลาดังกล่าวหรือในกรณีที่ผู้ทำสวนป่าได้กระทำการใดที่ไม่อาจแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าได้ รวมทั้งกำหนดให้ผู้ทำสวนป่าสามารถอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าได้ (เพิ่มมาตรา ๒๒/๑ และมาตรา ๒๒/๒)

๑๐. กำหนดโทษทางอาญา (โทษจำคุกและโทษปรับ) สำหรับผู้ทำสวนป่าซึ่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม บทบัญญัติแห่งกฎหมายในกรณี ดังต่อไปนี้

๑๐.๑ ผู้ทำสวนป่าซึ่งไม่จัดทำบัญชีแสดงชนิดและจำนวนไม้ที่ทำการปลูกและบำรุงรักษาตาม ระเบียบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนด ส่วนกรณีผู้ทำสวนป่าซึ่งจัดทำบัญชีดังกล่าวอันเป็นที่จะต้องได้รับโทษในอัตรา ที่สูงขึ้น (เพิ่มมาตรา ๒๒/๓)

๑๐.๒ ผู้ทำสวนป่าซึ่งใช้สถานที่ใดเพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าโดยไม่ได้รับ ใบอนุญาต และผู้ทำสวนป่าซึ่งนำไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าเข้าไปแปรรูปในสถานที่ที่ได้รับใบอนุญาต (เพิ่มมาตรา ๒๕/๑ และมาตรา ๒๕/๒)

๑๐.๓ ผู้ทำสวนป่าซึ่งเก็บหา ค้า มีไว้ในครอบครอง หรือนำเคลื่อนที่ซึ่งของป่าตามประเภทที่กำหนด ให้ต้องรับใบอนุญาตโดยไม่ได้รับอนุญาต และผู้ทำสวนป่าซึ่งทำการค้า มีไว้ (เพิ่มมาตรา ๙/๑ และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๔) ในครอบครอง หรือนำเคลื่อนที่ซึ่งของป่าตามประเภทที่กำหนดโดยไม่มีหนังสือรับรอง หรือบัญชีแสดงรายการกำกับของป่าเพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ (เพิ่มมาตรา ๒๕/๓ และมาตรา ๒๕/๔)

๑๑. กำหนดให้ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิด จากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ ผู้แทนของนิติบุคคล หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

๑๒. บทเฉพาะกาล

๑๒.๑ กำหนดให้ที่ดินที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นที่ดินที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ทำสวนป่าจัดทำบัญชีแสดงชนิดและจำนวนไม้ ตามมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๘)

๑๒.๒ กำหนดให้ผู้ทำสวนป่าซึ่งได้รับใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ เพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นผู้ได้รับ ใบอนุญาตใช้สถานที่เพื่อทำการแปรรูปไม้ตามพระราชบัญญัตินี้และให้ใบอนุญาตนั้นคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะ สิ้นอายุ (มาตรา ๑๙)

๑๒.๓ กำหนดให้ผู้ทำสวนป่าซึ่งมีไว้ในครอบครองซึ่งของป่าจากที่ดินที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นสวน ป่าตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มายื่นคำขอหนังสือ รับรองตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๒๐)

๑๒.๔ กำหนดให้กฎกระทรวง ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รวมทั้งกำหนดให้ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับ หากมีคำขอขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าคำขอดังกล่าว เป็นคำขอตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๒๑ และ มาตรา ๒๒)

นางจรรุวรรณ ดวงวิชัย / จัดทำ